

Ugruna Savaşılacak Türk(men) Yurdu: Caber Kalesi

Category: Kitapcy,Sözler,Taryhy makalalar

написано kitapcy | 23 января, 2025

Ugruna Savaşılacak Türk(men) Yurdu: Caber Kalesi UĞRUNA SAVAŞILACAK TÜRK YURDU:

► CABER KALESİ

Sevgili Başbakanımız, Suriye konusunda dünya liderleri arasında en şahin politikacı durumundadır. BM Güvelik Konseyi, Suriye'ye derhal müdahale konusunda karar alsa, Başbakanımız "Hayır" demeyecek, derhal dalacak Suriye'ye...

Şu sözler kendisine aittir ve 01 Nisan 2012 günü İstanbul'da toplanan sözüm ona "Suriye'nin Dostları" toplantısında söylenmiştir:

"BM ve Arap Birliği'nin özel temsilcisi Kofi Annan'ın girişimlerinin sonuç vermesini canı gönülden arzu ediyoruz. Ancak gerek bize gerek uluslararası topluma sözler veren ama bu sözleri zaman kazanmak için kullanan Suriye yönetiminin Annan'ın girişiminin zaman kazanma aracı olarak kullanması muhtemeldir. Zalim ile kurbanı aynı kefeye koyan her girişim şiddete zaman kazandıracaktır. Suriye rejimi tarafından gerekli girişimlerde bulunulmadığı takdirde BM Güvenlik Konseyi'nin üzerine düşen görevi ve katliamlara dur demesi kaçınılmaz bir hal alacaktır. Güvenlik Konseyi bundan bir kez daha kaçınırsa Suriye halkının meşru müdafaa hakkının desteklenmesinden başka hiçbir seçenek kalmayacaktır. Acımasız şiddet kullanan bir rejime bugüne kadar yeter dur diyemeyen bir Güvenlik Konseyi'nin güvenliği korumaktan aciz olduğu açıktır."(1).

Başbakanın özellikle *"...Güvenlik Konseyi bundan bir kez daha kaçınırsa Suriye halkının meşru müdafaa hakkının desteklenmesinden başka hiçbir seçenek kalmayacaktır."* şeklindeki sözlerini önemli buluyorum. Çünkü bu sözlerde son

derece kararlı bir tavır seziyorum ben. Anladığım kadarıyla Başbakan, BM Güvenlik Konseyi ayak sürümeye devam ederse, Türkiye'nin tek başına da olsa Suriye'ye müdahale edebileceğini ima ediyor. Hele hele bu sözlerin, Kara Kuvvetleri Komutanı Org. Hayri Kıvrıkoğlu'nun Suriye sınırındaki kuvvetleri denetlemesinden sonra söylenmiş olması, oldukça manidardır.

İstanbul toplantısında alınan ortak kararın (yayınlanan ortak bildirinin) önemli satırbaşları ise şöyledir:

"Suriye'nin geleceği halk tarafından kararlaştırılmalı. Suriye halkının meşru talepleri karşılanıncaya kadar onlarla birlikte olunacaktır. Rejim, halkını her açıdan kaybetmiştir. Rejimin uyguladığı acımasızlık insanlığa karşı suç kabul edilebilir. Suriye rejimi vaatleri ile değil eylemleriyle ile muhakeme edilecektir. Dostlar Grubu, Özel Temsilci Kofi Annan'ı katliamlar devam ederse bundan sonraki adımlar için zaman çizelgesi kararlaştırmaya davet eder. Suriye Ulusal Konseyi'ni (SUK) bütün Suriyelilerin meşru temsilcilerinden biridir ve Suriye muhalif grupların altında toplandığı şemsiye örgüt olarak tanımaktadır. Suriyeli vatandaşlar, rejimin katliamlarının parçası olmamaya davet edilmektedir, özellikle güvenlik birimleri halkı hedef alan emirlere itaat etmemelidir. Dostlar Grubu, Suriye halkının kendini korumak için meşru önlemler uygulamasına destek verir."(2).

Yayınlanan böyle bir bildiriden sonra, BM Güvenlik Konseyi'nde Suriye'ye karşı bir müdahale kararı alınır mı emin değilim. Ancak bildiride kullanılan ifadelerin sertlik derecesi, en azından yakın gelecekte böyle bir müdahale kararının alınmayacağını ve uzunca bir süre daha bekleneceğini göstermektedir. En azından Kofi Annan'ın barışçıl girişimlerinden sonuç alınmasının bekleneceği anlaşılıyor. Esasen bana göre Suriye'deki olaylar, bizim dışımızdaki dünya için fazla önemli de değildir. Çünkü Suriye, dışa bağımlı fakir bir ülkedir. Dünya ülkelerini cezbeden ve çekim gücü olan bir yanı da yok, dünyanın ortak tavır almasını gerektirecek bir gücüde. Topraklarının önemli bir kısmı (Golan Tepeleri), 1967'den beri İsrail'in işgali altındadır. Üstelik

İsrail, işgal ettiği Suriye topraklarını, 1981 yılında tek tarafı olarak ilhak etmiştir. Yani ülkesine katmıştır. Geri vermeye hiç niyeti yoktur. Suriye'nin de bu işgale karşı çıkacak gücü ve topraklarını geri alacak cesareti yoktur. Başbakan da zaten, "kendi halkına aslan kesildin ama toprakların hala işgal altında" diyerek geçenlerde bunu hatırlatmıştı Beşar Esat'a...

O bakımdan Dünya ülkeleri, Suriye gibi küçük ve güçsüz bir ülkeyle uğraşmak yerine İran konusuna yoğunlaşmışlardır. Bizim başbakan ise didinip durmaktadır Suriye konusunda. Gerçi bu konuda haklıdır Sayın Başbakan. Çünkü Suriye'den kaçan, soluğu bizim ülkemizde alıyor. Sınır kentlerimizde on binlerce Suriyeli toplanmış durumdadır. Bu durum, ülkemiz açısından önemli bir külfettir. Bütçemize yüküdür. Üstelik güvenlik sorunu yaratmaktadırlar. Suriye'den gelenlerin içinde bazı terörist grupların da olmadığını kim iddia edebilir? Öte yandan Beşar Esat'ın, babasının oğlu olarak PKK terör örgütünü kullanmadığından emin miyiz? Değiliz. O zaman Başbakanın bu konudaki endişeleri hiç de yersiz değildir. Dolayısıyla Suriye'deki nizamın, bir an önce sağlanması ülkemiz için son derece önemlidir. Bu konuda başbakanın, dünyayı harekete geçirme ve dünya ülkeleriyle birlikte hareket etme çabalarını elbette anlıyoruz ve vatandaş olarak bu girişimlere destek veriyoruz.

■ Uğruna Savaşılacak Türk Yurdu: Caber Kalesi

BM Güvenlik Konseyi, Suriye konusunda harekete geçmezse ve Türkiye olarak biz, tek başımıza Suriye'ye müdahale etmek zorunda kalırsak bunun, elbette uluslar arası çapta bir meşruiyeti ve geçerliliği olmalıdır. Yoksa böyle bir müdahale, bumerang etkisiyle sonunda bizi vurur. En azından "Emperyalist emeller beslediğimiz ve Osmanlı'yı yeniden diriltmeye çalıştığımız" şeklinde zaten var olan iddialar daha da güçlenmiş olur.

Ancak "bu tür iddialar umurumuzda değil, kurt kuzuyu bir şekilde yemelidir" diyorsanız bakın bu konuda çok geçerli bir

mazeretimiz bile var bizim. Hatta bu mazeret, bizim olası Suriye müdahalemizi meşru kılacak bir mazerettir. Nedir bu mazeret diyorsanız “Caber Kalesi” derim. Suriye topraklarında bulunan “Caber Kalesi” uluslararası anlaşmalara göre; Türk Toprağı’dır. Tıpkı Ankara, İstanbul ve yurdun diğer köşeleri gibi kutsal vatan toprağıdır. Savaş denilen olay, vatan topraklarının istilası ve işgali üzerine meşruiyet kazanıyorsa; işte size meşru bir savaş sebebi! Çünkü Türk vatanının bir parçası olan Caber Kalesi, yıllardır Esat Rejiminin işgali ve bu rejimin keyfi tutumu yüzünden sürekli hakarete uğramaktadır.

Caber Kalesi, Anadolu Fatihi de olan Kutalmış Oğlu Süleyman Şah’ın kabrinin bulunduğu kaledir. Yavuz Sultan Selim’in Mısır seferi sırasında (1516 yılında) tekrar anavatana bağlanmış ve o tarihten günümüze kadar da Türk toprağı olarak kabul edilmiştir. Statüsü hala böyledir. Kalede bulunan Süleyman Şah Türbesi (ki; Süleyman Şah, bir rivayete göre Osman Gazi’nin büyük dedesidir), II. Abdülhamit tarafından yeniden yaptırılmıştı. Birinci Dünya Savaşı sırasında tekmi Suriye’nin Fransız Mandası’na girmesiyle Caber Kalesi de elimizden çıkmıştır.

■ Mustafa Kemal Paşa ve Kutalmışoğlu Süleyman Şah

Ancak Mustafa Kemal Paşa liderliğindeki Ankara Hükümeti, Anadolu’yu Türk Milleti’ne ebedi yurt yapan bu büyük devlet adamının ve bu büyük Selçuklu Generalinin kabrinin, ülke dışında kalmasını kabullenememiş olacak ki; kabrin bulunduğu Caber Kalesi’nin, Türk toprağı olarak kalması için özel bir çaba vermiştir. Bu sebeple Fransa ile 20 Ekim 1921 tarihinde imzalanan ve büyük ölçüde Suriye sınırlarımızı belirleyen ünlü Ankara Antlaşması’nın 9. maddesi ile Caber Kalesi’nin Türk Toprağı, aziz vatanın bir parçası olmasını temin etmişlerdir. O tarihten bu güne kadar söz konusu anlaşma hükümleri gereğince Caber Kalesi’ne sürekli olarak Türk Bayrağı çekilmektedir.

Fırsatını her bulduklarında Atatürk’e saldıran gaffillerin, bu

ayrıntıyı gözden kaçırdıkları ortadadır. Atatürk, onların yanlış bildikleri gibi hiç de geçmişe düşman değildir. Anadolu Fatihî Süleyman Şah'ın türbesinin, Türk topraklarında kalması için özel önem vermiş, belki de sırf bunun için o toprakların Misak-ı Milli sınırları içinde olduğuna ısrarla vurgu yaparak hiç değilse Caber Kalesi'nin Türk Toprağı olmasını sağlamıştır. Onun için Caber Kalesi ve Süleyman Şah Türbesi, Türklerin, Suriye'de vizesiz olarak dolaşabilecekleri tek yöredir! Ve bunu büyük Atatürk ve arkadaşlarına borçluyuz.

Ancak gelin görün ki; Suriye yönetimi, bu türbe üzerinde müthiş oyunlar oynamıştır ve oynamaya devam etmektedir. Mesela 1938 yılında türbenin yeri değiştirilmiştir. Bunun değişikliğin gerekçesi, sözüm ona "tarihî önem ve özelliğine uygun olarak" şeklinde açıklanmıştır. 1956 yılında Halep'te imzalanan bir anlaşma ile (13 ve 14'üncü maddeler) Caber Kalesi'nde bulunan Türbe'yi korumakla görevli karakolda sürekli bir Türk Müfrezesinin bulundurulması kararlaştırılmıştır. Bu görev halen 20. Zırhlı Tugayı 3.Hudut Alay Komutanlığı 2. Hudut Taburuna bağlı bir manga asker tarafından yerine getirilmekte ise de Suriye Yönetimi, özellikle de Baas Rejimi, Caber Kalesi'nin Türk Toprağı sayılmasını bir türlü hazmedememiştir. Bu yüzden de türbenin yerini sürekli değiştirmiştir.

Suriye Yönetimi önce 1966 yılında Fırat Nehri üzerinde "Tebke Barajı"nın yapımına başlamış ve 1973 yılında su tutmaya başlayacak baraj sebebiyle Caber Kalesi'nin tamamen sular altında kalacağını ileri sürerek Türk hükümetinden, türbenin yerini değiştirilmesini veya türbenin Türkiye'ye naklini talep etmiştir. Yapılan anlaşma ile türbe, müstemilatı ile birlikte Karakozak köyü yakınlarındaki yeni yerine nakledilmiştir. 8797 m²'lik bir alan üzerinde yer alan Caber Kalesi'ni, bu defa yeni inşa edilmekte olan Teşrin Barajı'nın suları tehdit etmektedir. 2006 yılından itibaren Suriye tarafından karakolun su altında kalmasını engellemek maksadıyla çevresine dolgu yapılmaya başlanmış ve karakol su tehdidinden kurtarılmıştır. Türkiye tarafından yeni bir karakol ve türbe inşasının yapılması planlanmaktadır ve 2010 yılında karakol inşası

tamamlanmıştır(3).

Caber Kalesi Türkiye sınırları dışında bulunan tek Türkiye toprağıdır. Burada Türk bayrağı dalgalanır ve Türk askerleri görev yapar.

Anlaşılan Suriye'nin asıl niyeti, baraj yapmak filan değildir. Caber Kalesi'nin Türk Toprağı olma statüsünü ortadan kaldırmaktır. Çünkü kim ne derse desin Arap, Türkün ezeli ve ebedi düşmanıdır. Araplarla-Türkler arasındaki dostluk ve kardeşlik sanal bir dostluktur ve tamamıyla konjonktürel bir olaydır. "Müslümanların kardeş" olduğuna ilişkin ayet ve hadisler ise ancak İslam'ı doğru anlayıp algılayan gerçek Müslümanlar için bir hüküm ifade eder. Bugün Beşar Esat yönetiminin Kur'an'ın tarif ettiği anlamda gerçek Müslümanlar olduğunu kim iddia edebilir. Kendi siyasi hırsı ve ikbali için hem de kendi vatandaşları olan 30.000 Müslüman'ı gözünü kırpmadan öldürten bir adama Müslüman denilebilir mi? Üstelik Kur'an, "Bir insanın sebepsiz yere öldüren kimse bütün insanlığı öldürmüş gibidir. Bir insanı kurtaran kimse de bütün insanlığı kurtarmış gibidir" dediği halde.

Dolayısıyla; Erdoğan yönetimi, eğer Suriye'ye müdahale etmek istiyorsa, bunu, emperyalist güçler istediği için değil, Türkiye'nin itibarı, Türkiye'nin menfaati, Türk topraklarını korumak, milli mirasımıza sahip çıkmak ve insanlığı hizmet adına yapmalıdır. Ve işte orada; yani Suriye'de, aziz vatanın bir parçası sürekli ortadan kaldırılmaya çalışılmakta ve sürekli hakarete uğramaktadır. Bakınız Mekke'deki Ecyad Kalesi'nin otel (Zamzam Towers) yapılmak için Suudiler tarafından yıktırılması üzerine bir yazarımız vaktiyle ne demişti:

[b]"Muhtemel keyfilikleri önlemek için Suudi Arabistan kurulurken varılan milletlerarası bir antlaşmayla Mekke ve Medine'nin yönetimi, aralarında Türkiye'nin de bulunduğu bir grup İslâm ülkesine bırakılmıştı. Sahip çıkan olmadığından, en azından Ankara'nın lakayt kalmasından ötürü muahede hayata geçemeyip kâğıt üzerinde kaldı. Türkiye, kâğıtlara, evraka, arşive dönüp bakarak hafızasını tazelemezse, yeni nesillerde tarih şuuru gelişmezse başına çok felaket gelir. Bir gün

Mostar, bir gün Ecyad, bir gün Caber Kalesi... Ve Türkiye toprakları. Şunu bilelim ki ecdadı ağlatırsak iflah olamayız[/i](4).

Evet, ecdadı ağlatırsak, gerçekten iflah olmayız. Zaten pek iflah olduğumuz da söylenemez...

Ömer SAĞLAM.

1-Milliyet; “İstanbul zirvesine Annan Gölgesi” başlıklı haber, <http://dunya.milliyet.com.tr/istanbul-zirvesine-annan-golgesi/dunya/dunyadetay/02.04.2012/1522781/default.htm>,

2-Aynı haber.

3-bkz. http://tr.wikipedia.org/wiki/Caber_Kalesi

4-Rahim Er, “Ecyad’la Ağlayan Ecdat” başlıklı makalesi, Türkiye Gazetesi, 08.01.2002. Taryhy makalalar